

ע"פ 9882/17 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלונית, פלונית, פלונית

בבית המשפט העליון

ע"פ 9882/17

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבות: 1. מדינת ישראל
2. פלונית
3. פלונית
4. פלונית

בקשת המבקש למתן הבהרה

בשם המבקש: עו"ד ציון אמיר

בשם המשיבות: עו"ד עילית מידן

החלטה

1. המבקש הורשע בהכרעת דין, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפה מינית, לפי סעיף 348(ב) לחוק העונשין (תיקון 22, התשמ"ח-1988), כנוסחו מיום 31.3.1988 (עבירות רבות אשר בוצעו בין המועדים 31.8.1988-10.8.1990); ובעבירות של מעשים מגונים - לפי סעיף 351(ג)(1) לחוק העונשין (תיקון 30, התש"ן-1990) כנוסחו מיום 10.8.1990 בנסיבות סעיפים 348(ב) ו-345(ב)(1) לחוק (עבירות רבות שבוצעו בין התאריכים 10.8.1990-19.1.1966).

ביום 11.12.2017 נגזרו עליו חמש שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ותשלום פיצויים בסך 75,000 ש"ח לכל אחת משלוש

עמוד 1

המתלוננות (תפ"ח (מחוזי - י-ם) 33718-06-15 לפני כב' סגן הנשיא י' נועם וכב' השופטים ר' פרידמן-פלדמן ו-מ' בר-עם) .

2. ביום 19.12.2017 הגיש המבקש לבית משפט זה הודעת ערעור לא מנומקת ויחד עימה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר ותשלום הפיצויים. ביום 21.12.2017 קיימתי דיון בבקשה, במהלכו הובאה על ידי המשיבה עמדת אחת המתלוננות, המתנגדת לבקשה, ובסופו ניתנה החלטתי לפיה "בשלב זה יעוכב עונש המאסר שהושת על המבקש עד למתן החלטה אחרת". בהמשך, הוריתי למבקש להגיש נימוקי ערעור עד ליום 25.1.2018, לצורך החלטה בבקשה לעיכוב הביצוע ולאחר מכן הוארך המועד, לבקשתי ובהסכמת המשיבה, עד ליום 1.2.2018.

3. ביום 21.1.2018 הגיש המבקש "בקשת הבהרה" בגדרה התבקש בית המשפט להבהיר כי תשלום הפיצוי נדחה גם הוא עד למתן החלטה בבקשה לעיכוב הביצוע, על מנת להימנע מצבירת ריבית על הפיצוי שנפסק.

4. כאמור, בהחלטתי מיום 21.12.2017 הוריתי על עיכוב ביצוע עונש המאסר בלבד, ולא בכדי. הלכה היא כי פיצוי שנפסק בהליך פלילי הוא בעל מאפיינים אזרחיים ולכן תיבחן הבקשה לעיכוב ביצוע תשלום הפיצוי על פי אמות המידה הנהוגות בהליך האזרחי. משכך, על המבקש לשכנע כי סיכויי הערעור טובים וכי מאזן הנוחות נוטה לטובתו (ע"פ 6926/17 קשת נ' מדינת ישראל (3.10.2017), ע"פ 9850/17 ג'אדאללה נ' מדינת ישראל (11.1.2018)). המבקש כאן, לא העלה, בבקשה או בדיון, כל נימוק המתייחס למאזן הנוחות, ובפרט ליכולת השבת המצב לקדמותו, היינו שלא יוכל לגבות בחזרה את הכספים אם יזכה בערעור, שהוא המרכזי מבין השיקולים לבחינת בקשה כגון זו (ע"פ 961/16 אל הרוש נ' מדינת ישראל (24.3.2016)). לפיכך, בהעדר כל נימוק לעיכוב תשלום הפיצוי אין כל מקום, אף מבלי להתייחס לסיכויי הערעור, להורות כאמור (ראו: ע"פ 3776/17 פלוני נ' מדינת ישראל (9.5.2017)).

ניתנה היום, ז' בשבט התשע"ח (23.1.2018).

ש ו פ ט